

תבונה כף הוא. משלי פנגד דעת.
במה זה נראה? אלא כל אותם
הפתובים הם בשני גונים, ראש
וסוף, שני גונים נראים.
וכשמשפלים בפתובים, זה כלול
בזה וזה כלול בזה, משום כף
שקול פנגד הדעת.

הפסוק הזה אין ראשו סופו ואין
סופו ראשו, וכשהסתפלתו בו,
הכל כלול אחד עם אחד, בין
מסופו לראשו, בין מראשו
לסופו. שמועה טובה מארץ
מרחק מים קרים על נפש עיפה.
מים קרים על נפש עיפה ושמועה
טובה מארץ מרחק, וזה וזה נחת
רוח. כמו שזה נחת רוח, כף זה
נחת רוח.

עד שהיו יושבים, בא איש אחד
ואמר, אשתו של רבי שמעון
נרפאה מחלה. והחברים שמעו
קול, שהקדוש ברוך הוא מחל
לאותם חטאי הדור. אמר רבי
שמעון, הרי התקיים כאן הפסוק,
ושמועה טובה מארץ מרחק, כף
זה נחת רוח, כמו מים קרים על
נפש עיפה. אמר להם, נקום ונלך,
שהקדוש ברוך הוא מרחיש לנו
נסים.

פתח ואמר, מים קרים על נפש
עיפה - זו התורה. שכל מי שזוכה
לעסק בתורה ומרוה ממנה את
הנפש, מה כתוב? ושמועה טובה
מארץ מרחק. הקדוש ברוך הוא
מכריו עליו כמה טובות להיטיב
לו בעולם הזה ובעולם הבא. זהו
שכתוב ושמועה טובה. מאיזה
מקום? מארץ מרחק, ממקום
שהקדוש ברוך הוא היה רחוק
ממנו בתחלה, ממקום שהיה
אדם בשנאה עמו בתחלה,
שכתוב (איוב ב) וארץ מתקוממה
לו, מאותו מקום שמקדימים לו

השירים פנגד חכמה הכי הוא. קהלת לקבל
תבונה, הכי הוא. משלי לקבל דעת. במאי
אתחזי. אלא כל אינון קראי בתרי גוויי אינון,
רישא וסיפא תרי גוויי אתחזי. וכד מסתפלי
קראי, דא כליל בדא, ודא כליל בדא, בגין
כף שקיל לקבליה דדעת.

האי קרא לאו רישיה סיפיה ולאן סיפיה
רישיה. וכד אסתפלנא ביה, פלא כליל
חד בחד, בין מסיפיה לרישיה, בין מרישיה
לסיפיה. שמועה טובה מארץ מרחק מים
קרים על נפש עיפה. מים קרים על נפש עיפה
ושמועה טובה מארץ מרחק, ודא ודא נייחא
דרוחא, כמה דהאי נייחא דרוחא, כף האי
נייחא דרוחא.

עד דהוו יתבי, אתא חד בר נש, אמר, אנתו
דרבי שמעון אתסיאת ממרעהא. וחבריאי
שמעו קלא, דקודשא בריך הוא שבק לאינון
חובי דדרא. אמר רבי שמעון, הא אתקיים
הכא קרא, ושמועה טובה מארץ מרחק, הכי
הוא נייחא דרוחא, כמו מים קרים על נפש
עיפה. אמר להו נקום ונזיל דקודשא בריך
הוא ארחיש לן בנסין.

פתח ואמר, מים קרים על נפש עיפה, דא
אורייתא. דכל מאן דזכי למלעי
באורייתא, ומרוי נפשא מנה, מה כתיב
ושמועה טובה מארץ מרחק. קדשא בריך הוא
אכריו עליה כמה טובאן לאוטבא ליה בעלמא
דין ובעלמא דאתי. הדא הוא דכתיב, ושמועה
טובה, מאן אתר מארץ מרחק, מאתר דקודשא
ברוך הוא הוה רחיק מגיה בקדמיתא, מאתר
דהוה בר נש בדבבו עמיה בקדמיתא, דכתיב,
(איוב ב) וארץ מתקוממה לו, מההוא אתר (דק"ט ט"ד

ע"ב) מקדימין ליה שלם, הדא הוא דכתיב, מארץ מרחק. וכתוב (ירמיה לא)